

bliver den efter den nu indførte Bestemmelse afgiftspligtig, dog med et mindre Beløb, nemlig $\frac{1}{2}$ pCt. Dette er for saa vidt en Indskrænkning af Lovforslaget, saaledes som det forlod dette høje Ting. En Udvidelse er derimod sket med Hensyn til Underhold af Afkom, Forældre og Bedsteforældre i Yderens Hjem, thi saa maa Hovedregelen om Fritagelse for de 2 000 Kr. gælde, og denne Bestemmelse om Afgiftsfriheden er en yderligere Lempelse, for saa vidt Underholdet modtages i Yderens Hjem. En anden Udvidelse ligger i Nr. 2: Gaver, der ydes til Afkom til personlig Benyttelse og Brug, bestaaende af Møbler og andet Udstyr, for saa vidt den samlede Værdi af, hvad der i eet Kalenderaar er ydet, ikke overstiger 5 000 Kr. I modsat Fald er det overskydende afgiftspligtigt.

Endvidere bestemmes det, at der aarlig sker Anmeldelse af Gaver og Erlæggelse af Afgift, medens efter den tidligere Formulering hver enkelt Gave skulde anmeldes.

De øvrige Ændringer er væsentlig af redaktionel Natur, og jeg kan slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelse, at Ændringen i § 48 intet nyt indfører, men der er her udtrykkelig sagt, at § 21, 4de Stykke, 2det Punktum, skal finde Anvendelse ogsaa for de for hvert Kalenderaar afgiftspligtige Gavebeløb, altsaa de Gavebeløb, der overstiger det ved Lovforslaget fritagne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 98 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 65 af 1. April 1914 og Lov Nr. 322 af 3. Juni 1919 om Livsforsikringsvirksomhed.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2461; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1687).

Udenfor Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af Indenrigsministeren:

Til Ændringsforslag Nr. 9 i Udvalgets Betænkning føjes et nyt Stykke, saalydende:

„Indenfor den Frist, der maatte være indrømmet et Selskab til Opfyldelse af dets Deponeringspligt, kan Indenrigsministeren efter Indstilling af Forsikringsraadet paa- byde, at Selskabet ikke yder Laan mod Pant i Selskabets Forsikringer, og at Godtgørelser for Forsikringer kun ydes i Form af Fripolicer af samme Art og Varighed som den ophævede Forsikring.“

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Rudfeldt): Jeg har den Ære paa Udvalgets Vegne at anbefale det foreliggende Forslag med de Ændringer, som Udvalget er blevet enig om. De fleste af Ændringerne er dels redaktionelle, dels tydeliggørende. Der er kun et enkelt Ændringsforslag til § 9, hvorom der har været nogen Forhandling, idet dette Forslag ved Behandlingen i det andet høje Ting i Fjor var Genstand for Uenighed mellem de forskellige Partier, idet det radikale Parti og Venstre stemte for, Socialdemokratiet og det konservative Folkeparti imod Forslaget. Det vilde ikke være muligt at føre Forslaget igennem dette høje Ting, hvis Udvalget ikke var blevet enig, da de to sidstnævnte Partier har Flertal i dette høje Ting, men efter en Del Forhandlinger er det lykkedes at blive enig om Ændringsforslaget i den Skikkelse, hvori det her foreligger. Endvidere er der i Overensstemmelse med, hvad der blev fremdraget ved første Behandling, af den højtærede Minister stillet Ændringsforslag gaaende ud paa at sikre Forsikringstagere i udenlandske Selskaber, navnlig Selskaber fra Lande med svag Valuta; der foreligger en Række Ændringsforslag fra Ministeren, tiltraadte af Udvalget, gaaende ud paa at sikre Forsikringstagere mod Tab ved disse Forsikringer. Som bekendt er der ikke lidt Tab i denne Henseende, men Ændringerne gaar ud paa at sikre Forsikringstagerne imod, at dette overhovedet sker, selv om det naturligtvis ikke er muligt at sikre dem saa godt som Forsikringstagere i indenlandske Selskaber. Paa Udvalgets Vegne skal jeg anbefale disse Ændringer.

Endvidere har den højtærede Minister stillet et Underændringsforslag til Nr. 9 i Udvalgets Betænkning. Det gaar ogsaa ud